

Basın Açıklaması2016-17 Bütçesi**Pakistan Bütçesi, IMF Tarafından IMF İçindir**

3 Haziran 2016'da Rahil-Navaz rejiminin Maliye Bakanı Sayın İshak Dar, 2016-17 mali yılına ait Pakistan bütçesini meclise sundu. Demokratik hükümetler ya da diktatörler tarafından sunulan önceki bütçeler gibi bu bütçe de kapitalist politikalara dayalıdır. İşte bu yüzden her bütçe gibi bu bütçenin de neredeyse üçte biri kredi ve kredi faizlerine gitmektedir. Sömürülen mazlum diğer birçok ülkeler gibi Pakistan da yükümlülüklerini defalarca geri getirdiği halde yine de faiz altında ezilmektedir. Borç tuzağı, iyice derinleşmekte, her daim artan vergilerle insanların yükü ağırlaşmaktadır. Ayrıca bu bütçe de önceki bütçeler gibi sömürgecilerin dikteleri uyarınca belirlenmiştir. Bu gerçek, 10 Mart 2016 tarihinde Pakistan hükümeti tarafından imzalanan ve IMF Başkanı Christine Lagarde gönderilen niyet mektubu ile kolayca ispat edilebilir. Öyle ki Rahil-Navaz rejimi, bu niyet mektubunda "Her zaman olduğu gibi tüm IMF düzenlemeleri çerçevesinde biz, bu mektupta yer alan önlemleri modifiye etmeden önce IMF ile istişare edeceğiz. Ya da programın hedeflerinden sapma olursa, yeni önlemler benimseyeceğiz. Ve programın takip edilmesi için gerekli bilgileri IMF ile paylaşacağız." demektedir. Bu mektubu okuyunca, Rahil-Navaz rejiminin, Pakistan'ın ekonomik egemenliğini IMF'ye rehin verdiği, 2016-17 yılı bütçesinin, IMF tarafından ve IMF için olduğu açıkça görülür.

Rahil-Navaz rejimi, büyüyen hisse senedi piyasalarını ve Çin-Pakistan Ekonomik Koridoru'nu (CPEC) "Oyun belirleyici", ekonomik ilerleme ve refahın kanıtı olarak lanse etmektedir. Ancak gerçek şu ki kapitalist sistemde gelişen borsalar ve mega-projeler, sadece iktidar eliti ve kodamanlar için daha fazla refah sağlamaktadır. Müslümanlar ise günde iki lokma ekmek için çırpınmaya devam etmektedir. Daha önce de Pakistan'da otoyollar inşa edildiğinde, aynı hikâye ve terennümler dokunmuştu. Bugün hükümetin kendi tahminlerine göre, nüfusun yüzde ellisinden fazlası yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır. Benzer şekilde rejimin, Benazir Gelir Desteği Programı'nu (BISP) yoksulluğa çare olarak sunması da başka bir aldatmacadır. Çünkü bu tür programların yoksulluğu yok edemeyeceği bilinen bir gerçektir. Bu tür programlar, kanayan büyük yaraya sadece yara bandı sarmaktır. Çünkü kapitalist sistem, bir ülkenin zenginliğini güçlü insanlardan seçkin bir grubun elinde toplar. Bu seçkin elitin mali yolsuzlukları, gizli yollar kullanılsa da medya ve kamuoyunda ortaya saçılacak kadar pislik çuvala sığmıyor.

Kapitalist sistem içinde sadece bir bütçe ile ekonomik canlanma mümkün değildir. Zira bu sistem, faize dayalı krediler, devlet ve kamu mallarının özelleştirilmesi, yoksullara ağır vergiler koymak gibi çeşitli yollarla servet birikimine dayanmaktadır. IMF aracılığıyla dayatılan tüm bu sömürgeci gereksinimler, Pakistan'ı büyük güçlere meydan okumaktan ölmeye yöneliktir. Ekonomik canlanma, Hilafet Devleti tarafından uygulanan İslam'ın ekonomik sistemi ile ancak mümkündür. İslam'ın ekonomik sistemi, servet dağılımını sağlar. Servetin birkaç kişinin elinde toplanmasını önler. İslam, faizli kredilerin kökünü kazır. Zekât, Öşür ve Haraç dâhil Şeri ödenekleri farz kılar. Petrol, gaz, elektrik ve doğal kaynakların kamu mülkiyetinden olmasını şart koşar. Bu devasa servetler, insanların gereksinimlerini karşılamak için harcanır. Gelir vergisi, genel satış vergisi ve acil durum vergisi gibi gayri İslami zalimane vergileri yasaklar. Gerektiğinde ayrımcılık yapmaksızın ya da Müslümanların yükünü dikkate almaksızın tüm insanlardan ziyade sadece zenginler üzerine fokuslanır. Bu nedenle Nübüvvet metodu üzere Hilafet Devleti ve İslam'ın ekonomik sistemi ikame edilmedikçe, devasa kaynaklara, beceri ve motivasyona sahip Pakistan Müslümanları asla ekonomik canlanmayı gerçekleştiremez. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا ﴾ "Her kim de benim zikrimden yüz çevirirse, mutlaka ona dar bir geçim vardır." [Taha 124]